

yaratıcı çocuklar

Sayı: 1 • Ocak 2013

dergisi

**bu dergiyi
biz çıkarıyoruz!**

Toy Fair
Booth
2121

the art of fun!

Over
**100
NEW**
Products!

Find us on:

alextoys.com

Bu dergiyi biz çıkarıyoruz...

Einstein, 1879 yılında Güney Almanya'nın Ulm kentinde dünyaya geldi. Babası küçük bir elektrokimya fabrikasının sahibi, annesi ise, klasik müziğe meraklı, eğitilmiş bir ev hanımıydı. Konuşmaya geç başlaması ve içine kapanık bir çocuk olması, ailesini tedirginliğe düşürmüştü de, sonraki yıllarda bu korkularının gereksizliği anlaşılabilecekti. Giderek meraklı, hayal gücü zengin bir çocuk olarak büyüyordu. Çocukluğunu Münih'te geçirdi ve ilköğrenimini burada yaptı. Okulu hiçbir zaman sevmeydi. Gerçekten de, genç Einstein'ın ileride ortaya çıkacak dehasının temelleri, kendisinin de sonradan belirttiği gibi, okulda değil başka yerlerde atılmıştı. Lise öğrenimini 1894'de İsviçre'de tamamladı ve 1896'da Zürih Politeknik Enstitüsü'ne (ETH) girdi. Sonradan İsviçre vatandaşı olup, Sırp asıllı bir kız öğrenci ile evlendi. Sonra Bern'de federal patent dairesinde görev aldı. Bu görevden arta kalan zamanlarda çağdaş fizikte ortaya atılmaya başlanan problemler üzerinde düşünmek fırsatını buldu. Önce atomun yapısı ve Max Planck'ın kuantum teorisi ile ilgilendi. Brown hareketine ihtimaller hesabını uygulayarak bunun teorisini kurdu ve Avogadro sayısının değerini hesaplayarak teorisini test etti. Kuantum teorisinin önemini ilk anlayan fizikçilerden birisi oldu ve bunu ışıma enerjisine uyguladı. Bu da onun, ışık tanecikleri veya fotonlar hipotezini kurmasını sağladı. Bu yoldan fotoelektrik olayını açıklayabildi. Bu çalışmalarını açıklayan ve 1905 yılında "Annalen der Physik" dergisinde yayımlanan iki yazısından başka, üçüncü bir yazısı daha çıktı ve bu yazıda görelilik teorisinin temelini attı. Teorileri sert tartışmalara yol açtı. 1909'da Zürih Üniversitesi'nde öğretim görevlisi oldu. Prag'da bir yıl kaldıktan sonra, Zürih Politeknik Enstitüsü'nde profesör oldu. 1913'de Berlin Kaiser-Wilhelm Enstitüsünde ders verdi ve Prusya Bilimler akademisine üye seçildi.

İsviçre vatandaşı olarak 1. Dünya Savaşı'nda tarafsız kaldı.

Einstein, 20. yüzyılın en önemli kuramsal fizikçisi olarak nitelenebilir.

Görelilik kuramını geliştirmiş, kuantum mekaniği, istatistiksel mekanik ve kozmoloji dallarına önemli katkılar sağlamıştır.

EDİTÖR

Sahibi:
Yaratıcı Çocuklar Derneği

Genel Yayın Yönetmeni:
Didem Sabancı

Yayın Kurulu:
xaaaaaaaaa
ssbbbbbbbbbb
hhhhhheeeeeeeeeee
mmmmmmnnnnnnbbbb

Görsel Yönetmen:
Aziz Yavuzdoğan

Adres:
Kandilli Mah.
Kandilli İskele Cad.
No: 3 D: 7-8
34684 Üsküdar
İSTANBUL
Tel: 0216-332 78 58
Faks: 0216-332 76 56
e-mail:
info@yaratiticocuklarderneği.com
web:
www.yaratiticocuklarderneği.com

Albert Einstein

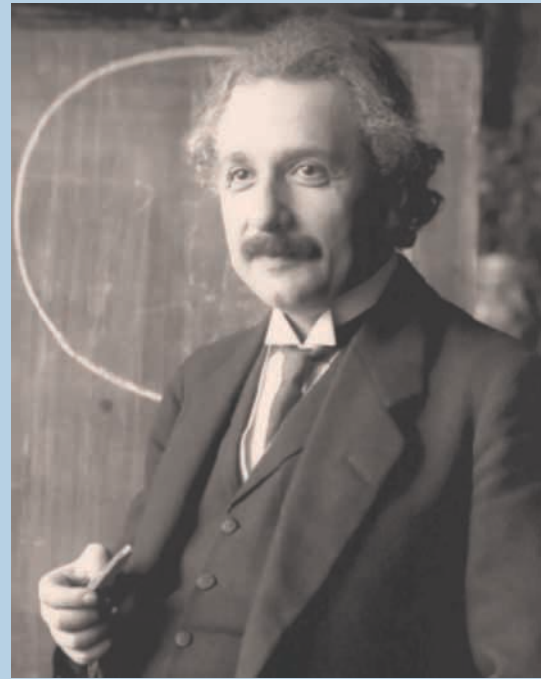
Einstein, 1879 yılında Güney Almanya'nın Ulm kentinde dünyaya geldi. Babası küçük bir elektrokimya fabrikasının sahibi, annesi ise, klasik müziğe meraklı, eğitilmiş bir ev hanımıydı. Konuşmaya geç başlaması ve içine kapanık bir çocuk olması, ailesini tedirginliğe düşürmüştü de, sonraki yıllarda bu korkularının gereksizliği anlaşılacaktı. Giderek meraklı, hayal gücü zengin bir çocuk olarak büyüyordu. Çocukluğunu Münih'te geçirdi ve ilköğrenimini burada yaptı. Okulu hiçbir zaman sevmeydi. Gerçekten de, genç Einstein'ın ileride ortaya çıkacak dehasının temelleri,

kendisinin de sonradan belirttiği gibi, okulda değil başka yerlerde atılmıştı.

Lise öğrenimini 1894'de İsviçre'de tamamladı ve 1896'da Zürih Politeknik Enstitüsü'ne (ETH) girdi. Sonradan İsviçre vatandaşı olup, Sırp asıllı bir kız öğrenci ile evlendi. Sonra Bern'de federal patent dairesinde görev aldı. Bu görevden arta kalan zamanlarda çağdaş fizikte ortaya atılmaya başlanan problemler üzerinde düşünmek fırsatını buldu. Önce atomun yapısı ve Max Planck'ın kuantum teorisi ile ilgilendi. Brown hareketine ihtimaller

hesabını uygulayarak bunun teorisini kurdu ve Avogadro sayısının değerini hesaplayarak teorisini test etti. Kuantum teorisinin önemini ilk anlayan fizikçilerden birisi oldu ve bunu ışıma enerjisine uyguladı. Bu da onun, ışık tanecikleri veya fotonlar hipotezini kurmasını sağladı. Bu yoldan fotoelektrik olayını açıklayabildi. Bu çalışmalarını açıklayan ve 1905 yılında "Annalen der Physik" dergisinde yayımlanan iki yazısından başka, üçüncü bir yazısı

daha çıktı ve bu yazıda görelilik teorisinin temelini attı. Teorileri sert tartışmalara yol açtı. 1909'da Zürih Üniversitesi'nde öğretim görevlisi oldu. Prag'da bir yıl kaldıktan sonra, Zürih Politeknik Enstitüsü'nde profesör oldu. 1913'de Berlin Kaiser-Wilhelm Enstitüsünde ders

verdi ve Prusya Bilimler akademisine üye seçildi. İsviçre vatandaşı olarak 1. Dünya Savaşı'nda tarafsız kaldı.

Einstein, 20. yüzyılın en önemli kuramsal fizikçisi olarak nitelenebilir. Görelilik kuramını geliştirmiş, kuantum mekaniği, istatistiksel mekanik ve kozmoloji dallarına önemli katkılar sağlamıştır.

Kuramsal fiziğine katkılarının ve fotoelektrik etki olayına getirdiği açıklamadan dolayı 1921 Nobel Fizik Ödülü'ne layık görülmüştür. (Nobel Ödülü'nün ve Nobel Komitesi'nin o zamanki ilkeleri doğrultusunda, bugün en önemli katkısı olarak nitelendirilen görecelik kuramı fazla kuramsal bulunmuş ve ödülde açıkça söz konusu edilmemiştir.)

Yabancı ülkelere bir çok gezi yapmakla birlikte 1933'e kadar Berlin'de yaşadı. Almanya'da yönetime gelen Nasyonal Sosyalist (Nazi) rejimin ırkçı tutumu dolayısıyla, pek çok Musevi asıllı bilim adamı gibi o da Almanya'dan ayrıldı. Paris'te College de France'ta ders verdi; buradan Belçika'ya oradan da İngiltere'ye geçti. Son olarak Amerika Birleşik Devletleri'ne giderek Princeton Üniversitesi kampüsünde etkinlik gösteren Institute for Advanced Study'de (İleri Araştırma Enstitüsü) profesör oldu. 1940 yılında Amerikan yurttaşlığına geçen Einstein, 1955'de Princeton'da yaşamını yitirdi. Üvey kızı Margot Einstein, bilim adamının kişisel mektuplarını özenle herkesten saklamış ve kendisinin ölümünden 20 yıl sonra daha saklı kalmasını vasiyet etmişti. Günümüzde Princeton Üniversitesi tarafından basılan bu mektuplar bilim adamının gizli kalmış özel yaşamı hakkında ilginç bilgiler sundu.

Fizik alanındaki çalışmaları modern bilimi büyük ölçüde etkiledi. Kendisi özellikle zaman ve uzay için düzenlenmiş bağıllık(izafiyet) teorisiyle tanındı. Bu teori üç bölüme ayrılmaktaydı: Newton mekaniğinin yasalarını değiştiren ve kütle ile ener-

Bilim alanında söylenen önemli sözler:

- çocukken: "okula gitmem neden gerekiyor babacığım?" diye soran kimdi?
Cevap: **Einstein**
- "hayal gücü bilgiden daha önemlidir."
Einstein

jinin eşdeğerli olduğunu öne süren sınırlı bağıllık(1905), eğrisel ve sonlu olarak düşünülen dört boyutlu bir evrene ait çekim teorisini veren genel bağıllık(1916) ve elektromanyetizma ile yerçekimini aynı alanda birleştiren kapsamlı denemeler. İlk iki teoremin geçerliliği atom fiziği ve astronomi alanında yapılan deneylerle çok başarılı bir biçimde sınanmıştır ve çağdaş fiziğin temel taşları arasında yer alırlar.

Einstein'ın söylediği önemli bir söz vardır: "Ben atomu iyi bir şey için keşfettim, insanlar atomla birbirlerini öldürüyorlar". Bilim alanında insanlığa armağan ettikleriyle, dünyanın en büyük bilim adamlarından birisi olarak hala gururla anılmaktadır.

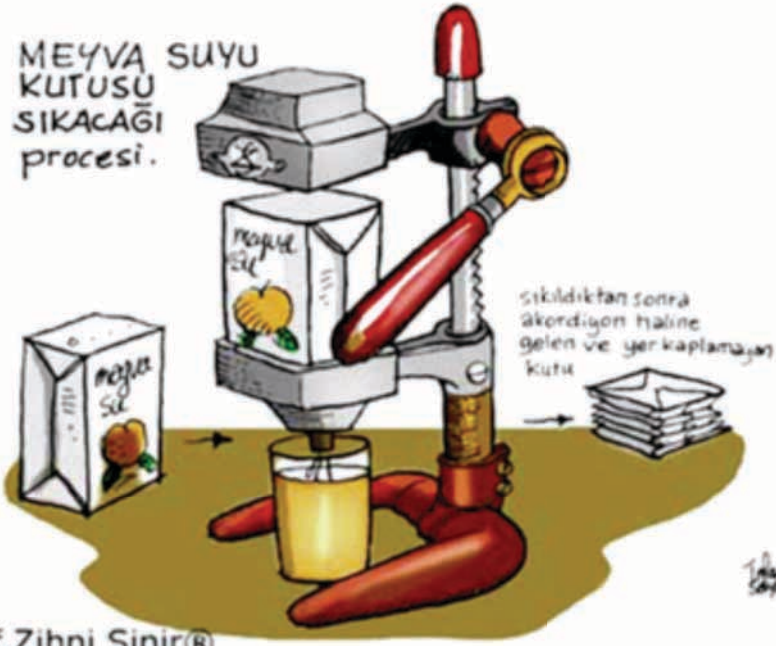
Kendi kendine gezdiren
BEBEK ARABASI
processi

**BEBEK ARABALI
BİSİKLET** processi

MEYVA SUYU
KUTUSU
SIKACAĞI
prosesi.

Prof.Zihni Sinir®

Nezle ve soğuga
karşı
**KAGIT
ATKI...**

Sallanan klozet prosesi...

Prof.Zihni Sinir®

ŞERİT METRELİ FUTBOL TOPU
prosesi

Hayrettin Karaca, 1926'da Bandırma'da doğdu. Babası Hocaşade Halil Efendi, annesi Zehra Hanım olup her ikisinde Kırım muhaciri idi. Liseyi bitirdikten sonra ailesinin triko-örme işinin başına geçip, onu ülkenin en başarılı sanayi kuruluşlarından biri haline getirdi. Karaca firması Türkiye'de ihracatın liderliğini yapmış, üstelik bunu diğer kuruluşlardan neredeyse 20 yıl önce gerçekleştirmiştir. Hayrettin Bey şöyle der: "Ben sanayici olmak istemiyordum. İstedğim edebiyatla ilgilenip kalan zamanımı doğayla iç içe geçirmekti. Fakat o günlerde babamıza karşı çıkmak söz konusu değildi." Ellili yaşlarında, Türkiye'nin ilk özel arboretumunu kurdu.

ÇEVRE ALANINDA ÖNEMLİ KİŞİLER

Hayrettin Karaca

Yurtiçi ve yurtdışında gezdiği her yerden tohumlar topladı, botanik bahçelerini gezdi, bağlantılar kurdu. Bugün Yalova'daki Karaca Arboretum, dünyanın her yerindeki botanikçiler tarafından bilinmektedir. Yılda iki kez yayınlanan Arboretum Magazin'i bilim adamlarının araştırma ve görüşlerinin yayınlandığı bir forumdur. 14.000 türü barındıran arboretum aynı zamanda ülkenin tehlikedeki türleri için bir gen koruma merkezidir. Hanoover Üniversitesi'nden Ekoloji profesörü Franz H. Meyer Hayrettin Karaca'dan "Şimdiye kadar hiç böylesine kişisel çıkar gütmeyen, kendini insanlığın yararına çalışmaya adanmış birine rastlamadım." diye bahsediyor. Ayrıca TEMA vakfının kurucularındandır. Doğal hayatla ilgilenmeye, özellikle ağaç dikim çalışmalarına devam etmektedir.

Ödüller

- Karadeniz Teknik Üniversitesi Orman Fakültesi tarafından Fahri Doktora 1990
- Birleşmiş Milletler Çevre Programının 'Global 500 Roll of Honour' ödülü 1992
- Çevre Bakanlığı tarafından "Çevre Berati" 1992
- Uluslararası Olimpiyat Komitesi tarafından verilen 'Çevre ödülü 1993
- Uluslararası Lions Club tarafından 'Melvin Jones Fellow ödülü 1994
- Çevre Bakanlığı tarafından "Üstün Hizmet" ödülü 1994
- ODTÜ tarafından 'Felsefe Onur Doktorası' 1995
- Ege Üniversitesi "Fahri Doktora"sı 1995
- Milli Olimpiyat Komitesi "Fair Play" ödülü 1996
- Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı "Hoşgörü ödülü" 1996
- Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı tarafından "Şeref Üyeliği Berati" 1997
- Kırıkkale Üniversitesi ilk Fahri Doktora ünvanı 1997
- Cumhurbaşkanlığı Büyük Kültür ve Sanat ödülü 1997
- ÇEVRETED tarafından "Çevre 97 Onur ödülü" 1997
- Çanakkale 18 Mart Üniversitesi "2000 Yılının Öncüleri" ödülü 1998
- Genç Hukukçular Derneği tarafından "Yılın Yurttaş" ödülü 1998
- Türkiye Çocuk Dergisi tarafından Babalar günü nedeniyle "Toprak Baba" ünvanı 1998
- Anadolu Üniversitesi Fahri Doktora ödülü 1998
- BİLSSES Vakfı "Çevre ödülü" 1998
- Ankara Çankaya İzci Grubu tarafından "Yılın Doğa Dostu" ödülü 1998
- Ankara Gazeteciler Cemiyeti tarafından "Yılın Adamı" ödülü 1999
- Türk Dünyası Yazarlar ve Sanatçılar Vakfı tarafından "1998 Türk Dünyasına Hizmet ödülü" 1999

Çevreyle ilgili sözler:

- Biz doğayı korudukça doğa da bizi korur.
- Herkes sağlıklı, dengeli bir doğal çevrede yaşamak hakkına sahiptir.
- Çevre kirliliği, her anımızı etkileyen sağlıklı bir yaşam konusudur.
- Sağlıklı yaşam, sağlıklı çevre ile olur.
- Sevgi, çiçek açmayan yere uğramaz. (Eflatun)
- Bir ağaç, herhangi bir prensten daha soyludur. (Alexander Pope)
- Temizlik, Tanrısallığın hemen arkasından gelir. (John Wesley)
- Temizlik, dinin yarısıdır. (Hz. Muhammed)
- Doğaya karşı işlenen bir suçun öcü, insan adaletinden daha zorlu olur. (Dostoyevski)
- Herkes evinin önünü süpürse, bütün sokak temiz olur. (Goethe)
- Kuru kuruyunca dek suyun değerini bilmeliyiz. (Victor Hugo)

Gelecekte Su

Dünya nüfusu artıyor: Sadece son yüzyılda üçe katlandı. Dünyadaki su tüketimi ise yediye katlandı! Fakat dünyadaki tatlı su kaynakları artmıyor. Ufak bir hesap yaparsak, dünyada kişi başına düşen su miktarının gitgide azaldığını görebiliriz.

Su kıtlığı

Hayat şartları iyileştikçe, su tüketimi de artıyor. Avrupa gibi gelişmiş ülkelerin bulunduğu alanlarda gitgide daha çok su tüketen tarım aktiviteleri yapılması da cabası! Otoyolların sayısının artmasıyla artan kirliliği de unutmamak gerekir. Tüm dünyada şehirlerin nüfusu sürekli artıyor ve atık sular iyi arıtılmadan nehirlere salınıyor.

RAKAMLARLA DÜNYA'DA SU TÜKETİMİ (KİŞİ BAŞINA GÜNLÜK TÜKETİM)

Avrupa ülkeleri:
250 ila 300 litre

Kuzey Amerika
ülkeleri: 600 litre

Afrika ülkeleri:
10 ila 20 litre

kaynak: su ajansı internet sitesi

Sudan kaynaklanan hastalıklar

Yarıya yakını çocuklardan oluşan 3 milyon insan, her yıl kirli sulardan bulaşan hastalıklar nedeniyle hayatını kaybediyor.

Hep daha fazlası

Son 100 yılda Paris'te, evlerde su tüketimi 35 kat arttı.

Dünya'da Su

Su, dünyada dengesiz bir şekilde dağılmıştır. Bazı bölgelere çok yağmur yağdığı için **sel felaketleri** tetiklenir. **Çöl bölgelerinde** ise neredeyse hiç yağmur yağmaz. Bu tip yerlerde su bulmak için onlarca kilometre yol almak gerekir. Hergün, en yakın kuyuya ulaşip ailelerine su getirebilmek için kadın ve çocuklar saatlerce yürümek zorunda kalırlar. Çünkü onlar için bir **kuyu** açabilmek gerçekten çok pahalıdır.

Bir kuyu ve kaynak üretelim

İHTİYACIN OLAN:

- çukur tabak
- sünger
- 2 adet emici bez
- 1 streç film
- toprak
- pipet şeklinde dayanıklı bir tüp

1. Tabagın üstüne süngeri ve 2 adet emici bezi kat kat yerleştir. 2 veya 3 bardak su dök.

2. En üste, streç film ve toprağı koy. Tüm bu katmanları tüple del. Bir kuyu açmış oldun.

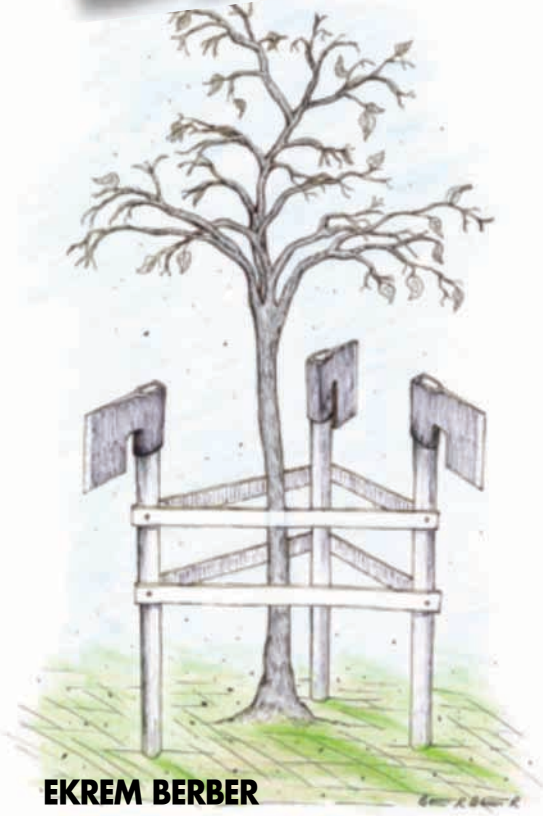

3. Sünger, bezler, streç film ve sert tabak yer altındaki geçirgen veya katı olan farklı katmanları temsil ederler. Tabagı aşağı doğru eğdiğinde suyun aktığını göreceksin, işte bir su kaynağı da böyle işlev görür.

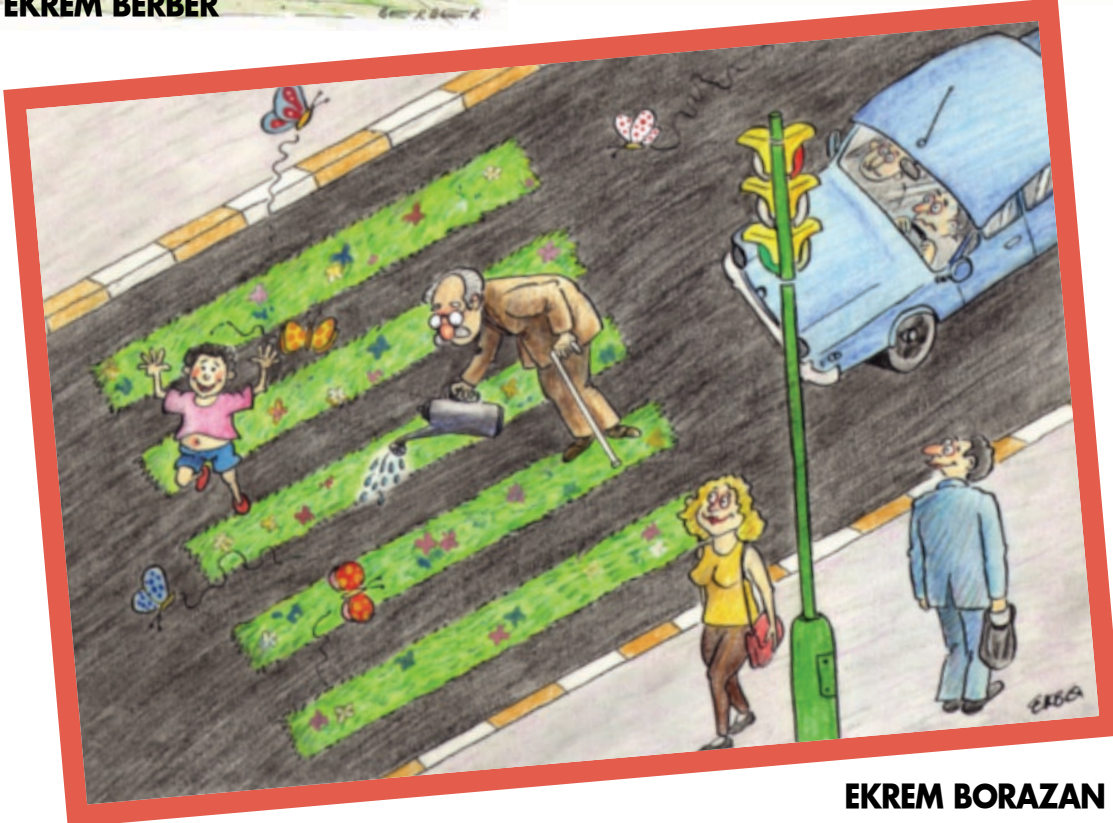

Çevre karikatürleri

İBRAHİM TAPA

EKREM BERBER

EKREM BORAZAN

MUHİTTİN KÖROĞLU

GLIGOR KOSTOVSKI

AZİZ YAVUZDOĞAN

Ben atıyorum, sen atıyorsun, o atıyor...

1 983 tarihli Çevre Kanunu'na göre, 'Atık; 'Herhangi bir faaliyet sonucunda oluşan, çevreye atılan veya bırakılan her türlü madde' olarak tanımlanıyor. Her Türk vatandaşı yılda ortalama 1.21 kg atık üretiyor. Yani bu konu herkesi ilgilendiriyor.

Atıkları kim ayrıştırıyor?

Atıkların toplanması ve işlenmesi yaşadığın yerin belediyesinin görevleri arasında. Belediyede bu işle görevlendirilmiş birimlerin adı Çevre Koruma ve Kontrol Müdürlüğü ve/veya Temizlik İşleri Müdürlüğü'dür. Kentte üretilen çöp ve süprüntüleri düzenli olarak toplamak, taşımak, depolamak, bertaraf* etmek ve geri kazanılabilecek olanların değerlendirilmesini sağlamaktan bu müdürlükler sorumludur. Ama bu konuda belediyelerin yanı sıra; Çevre ve Orman Bakanlığı, ambalaj üreticileri ve piyasaya sürenler, yetkilendirilmiş kuruluşlar, lisanslı atık toplayıcılar, tehlikeli ve tıbbi atık üreticileri ve vatandaşlar olarak herkese görev düşüyor.

2007 TARİHLİ

AMBALAJ VE

AMBALAJ ATIKLARI

İSTATİSTİKLERİ'NE GÖRE, ÜRETİLEN

AMBALAJ MİKTARLARI

ÇÖP TENEKELERİNİN BİLEŞİMİ

Bugün ülkemizdeki çöplerin
%15 - %25'i ambalaj atığı.

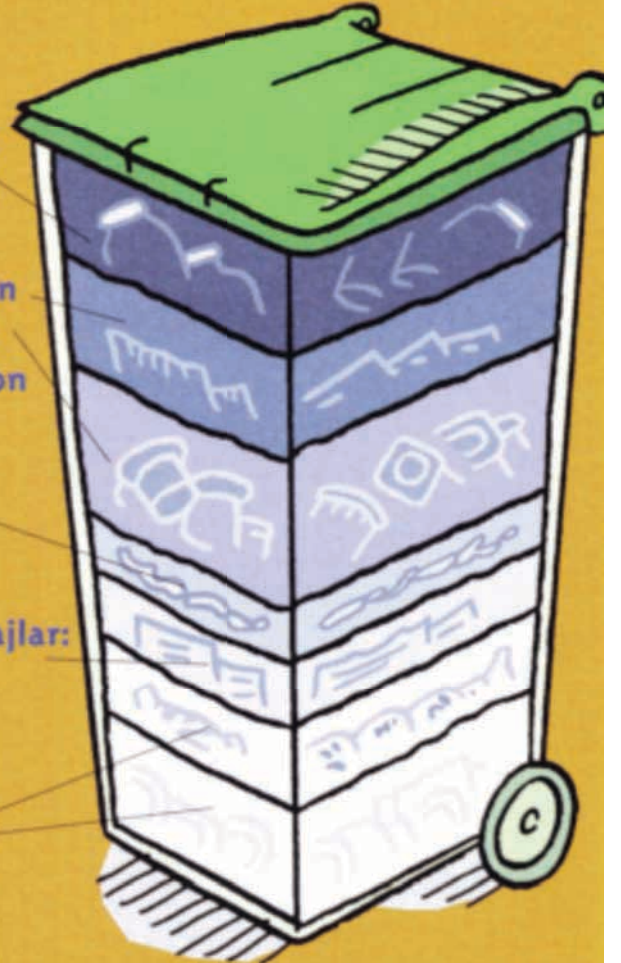
Cam
ambalajlar:
343.010 ton

Kâğıt-karton
ambalajlar:
1.496.089 ton

Karma
ambalajlar:
63.779 ton

Metal ambalajlar:
152.562 ton

Plastik
ambalajlar:
867.221 ton

Kaynak:

<http://www.atikyonetimi.cevreorman.gov.tr/ambalaj/istatistik.htm>

Atık kategorileri

• Evsel katı atık (çöp):

Konutlardan üretilen tehlikeli ve zararlı atık sınıfına girmeyen, mutfak, bahçe, park ve piknik alanları gibi yerlerden gelen katı atıklar.

• **Tıbbi atıklar:** Ameliyat eldivenleri, zamanı geçmiş ilaçlar, şiringalar, serum şişeleri, röntgen banyo suları ve kullanılmış pansuman malzemeleri gibi hastane, muayenehane, klinik vb. sağlık kuruluşlarından kaynaklanan atıklar.

• Elektrikli ve elektronik atıklar:

TV, bilgisayar, yazıcı, telefon, iPod, MP3 gibi elektronik cihazların kullanım süresini tamamlamasıyla ortaya çıkartılan atıklar.

İyi öğrenciler

İsviçre, 1998'de, atıklarının yüzde 52'sini geri kazandı. Avrupa Birliği'nde kentsel atıkların yüzde 40'ı geri dönüşümle ya da organik gübre yapılarak değerlendiriliyor.

• Tehlikeli atıklar:

Atık su arıtma tesislerinden kaynaklanan çamur*, kimyasal işlemlerden kaynaklanan endüstriyel atıklar.

• Geri dönüşebilen atıklar:

Bitkisel (kırtartmalık) atık yağlar, araç lastikleri, kâğıt-karton, plastik, metal ve cam gibi geri dönüşümü mümkün olan ambalaj atıkları.

Çevreci okul

Türkiye'de, çocuklar çöpleri ayrıştırmayı okulda öğreniyor.

Bir çöp tenekesinin açılımı

Okul müdürüne okuldaki çöp tenekelerinin birinin içindeki atıkları incelemeye açıp açamayacağını sor.

İHTİYACIN OLAN:

- 1 çift eldiven
- okuldaki 1 küçük çöp kutusu
- 1 terazi

1. Çöp tenekesinin içindekileri bir gazetenin üzerine boşalt.

2. Nesneleri kategorilerine göre ayır:

a. Cam b. Alüminyum c. Kâğıt, karton d. Plastik e. Pil ve toksik ürünler f. Organik atıklar (muz kabuğu, kiraz çekirdeği, ekmek...).

Çevre Koruma ve Ambalaj Atıkları Değerlendirme Vakfı'ndan (ÇEVKO) alınan bilgiye göre, Türkiye'de günde yaklaşık 65 bin ton çöp üretiliyor. Evsel katı atıkların yüzde 68'i organik atıklar, kalan kısmı ise, kâğıt, karton, tekstil, plastik, deri, metal, ağaç, cam ve kül. Türkiye'de çöplerin yüzde 15-20'si geri kazanılabilir nitelikte atıklar.

3. Her kategoriye tart ve çöp tenekesinin tamamındakilere göre yüzdesini bul.

4. Geri dönüşümü sağlanabilecekleri ve gübre hâline getirilebilecekleri belirle.

5. Okulunun müdürüne okulda neden atıkları ayrıştırmak için farklı atık kutuları bulunmadığını sor.

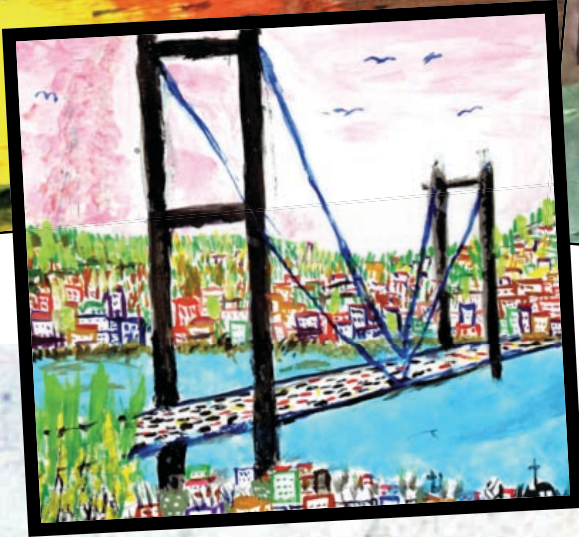

Su Yücel

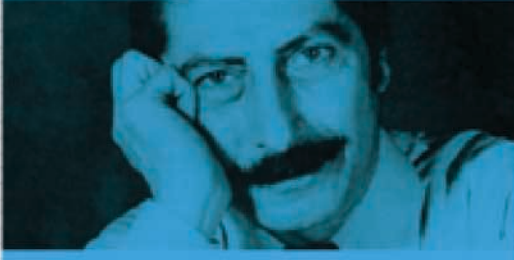
Hasan Ali Yücel'in torunu, ressam Güler Yücel ve şair ve çevirmen Can Yücel'in kızı. Çocukluğunda resim öğretmeninin resmini yarışmaya göndermesiyle başlayan resim serüveni Strasbourg Beaux-Arts'da aldığı resim eğitimiyle devam etti. Dünyanın çeşitli yerlerinde kişisel sergiler açtı. Tiyatrolarda yaptığı sahne tasarımları ödüllere layık görüldü. Sinema filmlerinde sanat yönetmenliği yaptı ve Türkiye'nin değişik yerlerinde dar sınırları olan hayatlarına hapsolmuş kadınlara elini uzattı ve onlara resimle kendilerini anlatma fırsatını sundu. Bu çalışmalar günümüze dair bir belge niteliği taşıdığı için ayrıca önemli.

istanbul.. istanbul..

Türk karikatürünün
unutulmaz ustaları

Turhan Selçuk

Türk mizahının isimlerinden biridir. Türkiye'de
Semih Balcıoğlu ve Ferit Öngören ile beraber
Karikatürcüler Derneği'nin kurucularındandır.

Turhan Selçuk,
en son Cumhuriyet
gazetesinde
çizmekteydi.

Türkiye ve Avrupa'da birçok müzede karikatürleri sergilenen sanatçının "İnsan Hakları" konulu karikatür sergisi Avrupa Konseyi'nin önerisiyle ilk kez Strazburg'da açıldı ve dünyanın birçok ülkesinde sergilendi (1992-1997). "Barış ve Kitap" konulu karikatürü 1992'de Avrupa Konseyi'nin başlattığı kitap okuma kampanyasının afiş ve logolarında kullanıldı.

Geçirdiği
bir ameliyat
sonrasında
yoğun bakıma
kaldırılan Selçuk,
11 Mart 2010
tarihinde
İstanbul'da
yaşamını
yitirdi.

IVRAN

1929'da Ankara'nın Nallıhan ilçesinde doğdu. Ortaöğrenimini 1946'da Ankara Kız Lisesi'nde tamamladı. 1950'de Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi'nin Fransız Dili ve Edebiyatı Bölümü'nü bitirdi.

Açılan bir sınavla Ankara Radyosu'na girdi. 1951-1971 arasında TRT'de çeşitli görevlerde bulundu. TRT Radyo Dairesi Başkanlığı'ndan, kurumun özerkliğine el konulması sonucu istifa etti.

Yazmaya 1946'da Ulus gazetesinde yayınlanan tiyatro eleştirileriyle başladı. 1948-1950 arasında Kaynak dergisinde şiirleri yayınlandı.

Sevim Uzgören'le birlikte yazdığı "Bir Oyun Yazalım" adlı oyun 1953'da Ankara Küçük Tiyatro'da sahnelendi. İlk romanının yayınladığı 1973'e kadar sadece tiyatro yazırlığıyla ilgilendi. 1973'ten sonra çalışmalarını öykü ve romanda yoğunlaştırdı. Eserlerinde toplumun çalkantılı dönemlerini ve bu dönemlerin bireyler üzerindeki etkilerini irdeledi. Konularının yanısıra eserlerinin biçimsel yetkinliğiyle, özellikle ayrıntıları değerlendirışıyle, geriye dönüşler iç monologlar gibi değişik tekniklerden yararlanmadaki başarısıyla dikkat çekti. İlk romanı "Ölmeye Yatmak" 1973'te basıldı. Doğa, toplum, zaman ilişkilerinin insanın iç dünyasındaki yansımalarını düşünce üretebilecek boyutlarda irdeledi. Değişimler karşısında edebiyatın yapısal durumu bakımından da arayışçı davrandı, kendine özgü anlatım biçimleri geliştirdi. İstanbul'da yaşıyor.

ESERLERİ

Oyun:

Evcilik Oyunu (1964)
Çatıdaki Çatlak (1965)
Sınırlarda (1970)
Tombala (1967)

Üç Oyun: Bir Kahramanın Ölümü, Çıkış, Kozalar (1973)
Kendini Yazan Şarkı (1976)
Duvar Öyküsü (1992)
Çok Uzak-Fazla Yakın (1991)
Fikrimin İnce Gülü (1996)

Roman:

Ölmeye Yatmak (1973)
Fikrimin İnce Gülü (1976)
Bir Düşün Gecesi (1979)
Yazsonu (1980)
Üç Beş Kişi (1984)
Hayır (1987)
Ruh Üşümesi (1991)
Romantik Bir Viyana Yazı (1993)

Öykü :

Yüksek Gerilim (1974)
Sessizliğin İlk Sesi (1978)
Hadi Gidelim (1982)
Hayatı Savunma Biçimleri (1997)

Anı :

Göç Temizliği (1985)
Gece Hayatım (Rüya Anlatısı, 1991)

Deneme :

Güner Sümer Toplu Eserleri (1983)
Adalet Ağaoğlu Seçmeler (1993)
Karşılaşmalar (1993)
Geçerken (1996)
Başka Karşılaşmalar (1996)

Dünden kalma birkaç gözyaşımı kurutan yastığıma gömdüm kafamı. Yine her zamanki gibi pencere aralığından girip iliklerime işleyen birkaç soğuk hava dalgası öpecekti ensemi. Küçükken annem avucunun içine alır ısıtırdı hep ellerimi, sanki sonsuza kadar orada kalacaklarmış gibi hissederdim. O an burnumu keskin bir soğan kokusu sızlatır, içten içe üzüldüm annemin ince parmaklarına. Yorulmaktan kocaman gözleri kıpkırmızı olur, akşama kadar mutfakta dört dönerdi. Evi hoş bir yemek kokusu sarar, içerdeki odalardan ocakta kaynayan çayın fokurdama sesleri duyulurdu. Kardeşimle odamıza çekilmiş boya fırçalarınıyla birbirimizi boyarken, babam hiç anlayamadığım öfkesiyle balkona dalar, annemin bin bir emekle besleyip okşadığı pembe sardunyasının dibine söndürdü sigarasını. Bütün gün kahvede dirseğini masaya koyup iki el okey atmayı erkeklik sayardı. Hayatı okey taşlarından daha küçük, iskambil kâğıtlarından daha ince bir kutuya kapatılmıştı. Ve ben, küçücük aklımla o kutunun kilidini masallarımda büyüttüğüm kötü kalpli cadının midesine indirirdim çoğu zaman. Hiç bir zaman nefret etmedim, ya da her zaman imdadıma yetişen siyah pelerinli kahramanım olmadığı için kızmadım ona; sadece hesap soramama duygusu köreltiyordu içimi. Karşısına geçip iki laf söyleyememektir bütün derdim.

Güneş, uçları yırtılmış perdemin kenarını parlatıyor, rüzgâr sessiz sedasız aralık olan pencereden girip saçlarımı oynatıyordu. Yastığım geceden kalma yaşları buharlaştırıp salmıştı odamın daracak metre karelerine. Tahtaların gıcırısından annemin geldiğini duydum. Yastığıma gömülmüş olan kafamı kaldırıp saati sordum yine.

-saat kaç?

-8'i çeyrek geçiyor.

Bedenimle birlikte aklım da büyümüşü ya artık, ilkokul çocukları gibi "karnım ağrıyor" bahanesiyle beş dakika daha uyumak isteme yaşımı geceli epey zaman olmuştu. Kaybolan çorap teklerimin, ilkokul anahtarlığımın, bilekliğimden düşen mavi boncuğun ve daha ismini koyamadığım bir sürü gereksiz davranışın kaybolup gittiği bir dünya yaratmıştım kendime. Her şeyim değişti de; bir tek babam değişmedi bu zaman diliminde. Saksı diplerine söndürdüğü izmaritler kadar değişmemişti babam. Karın tokluğuna işlerde çalışmaktan, akşamları kahve arkadaşlarıyla toplanıp çayına okey oynamaktan ve ucuz sigarasının dayanılmaz kokusunu cekeğinin düğmelerine kadar işlemekten hiç bıkmadı. Ama ne yalan söyleyeyim; ne bana ne kardeşime ne de anneme fiske vurmuşluğu yoktur bu adamın. Nelere sinirlendi, ne öfkelerle kalktı yerinden de eli hiç kalkmadı yüzümüze. Kalbi temizdi ama elleri sigara kokardı sabah-tan akşama.

Eylül'ün ilk ışıklarını gözüme sokmak için annem perdemi araladı yavaşça. Odama selamsız giren güneşin yüzümün yarısını ısıttığını fark ettim. Annem yanağıma ufak bir

Eylül Sancısı

Nisa Öykü AVAROĞLU

öpücük kondurup, ince dudaklarının arasından bir kaç kelime düşürdü kulağıma:

Haydi Zeynep, sofraya!

Kızarmış ekmek kokusuna ve babamın eski radyosundan haber sunan adamın boğuk sesine doğru yürüdüm. O gün babamın yüzündeki kızgınlık, iri harflerle yazılmış resimli masal

kitapları gibi okunuyordu. Öyle net, öyle açık seçikti suskun yüzünde. Her zaman ince belli bardağından içtiği çayını keyifle höpürdetip, eski radyosundan çıkan cızırtıyı ninni gibi dinleyen, bir yandan da yeni gazetesinin sayfalarını merakla çeviren adamın yüzüne, bin bir parçaya bölünmüş öfke tomurcukları serpilmişti. Ne zaman babamı böyle görsem, boş sokakta şarkılar söyleyen o dilsiz ağaçtan bir yaprak düşer, güneş en olmadık yerin ışığını keserdi bencilliğinden. Ev aniden susuverir, duvarlar konuşurdu dilsiz düzlüklerinde. İçime doğduğundan mıdır, yoksa daha önce yaşadığımdan mı? Bilmem. Babamın ağız açıldı; öfkesinden doğan birkaç yetim kelime bıraktı boşluğa:

- Ayşe, işten atıldım. Ne yaptıysam artık, haksız yere kapının önüne koydu vicdansızlar! Babamın bütün öfkesi, hıncı, nefreti yüzünün kıvrımlarından ortaya saçılmıştı. Masanın etrafındaki sessizlik uzanmıştı sofraya; kocaman bir insan gibi, boylu boyunca. Annem şaşkınlığından elindeki ekmeğini bıraktı, boğazına kadar bir şeyler düğümlendi oracıkta. Elinin titreyişinden, kirpiğinin düşüşünden anladım. Pencereye damlayıp birbirinin üzerine düşerek

büyüyen yağmur damllarından anladım. Sabah güneşinden sonra gelen sırlıklam yağmurdan anladım. Anladım ki İstanbul, boğazının kıvrımlarına düğümleyecekti annemin kimsesiz adını. Annem öfkeleni, küçük bedeninden beklenmedik bir şekilde yerinden kalktı, bağırmağa başladı:
- Ne demek işten atıldım? Ne demek haksız yere? Akşama kadar kahvelerde gezeceğine, adam gibi çalışsaydın ya!
Babamın sigara kokan elleri, annemin yüzüne indi bütün heybetiyle. Yağmurun boş sokakta yankılanan sesi, insanların ayak sesleriyle karışıp beynimde yankılandı bir anda. Annem gözümün önünde yere düşmüş, hareketsiz başı kapının kenarında duran demir sobaya çarpmıştı. Sonbahardan daha hırçın esiyordu babamın soluğu evin bilinmedik yerlerinde. Annemin ince parmaklarında yer çekiminin dayanılmaz hafifliğini görüyordum. Koştu, babamın annemi hastaneye yetiştirmesi için kapıyı açtı. Üç damla düştü başıma. Aslında yağmur acıtmazdı canımı ve eritmezdi tüm eskimsilikleri. İnsanlar vardı boş sokakta. Kafalarına birer şemsiye, kalplerine yedekten bir görünmez pelerin çeken insanlar. Sarısı, pembesi vardı bunların, en çok da mavis. Kimisi yağmurdan kurtulup yorgun bedenlerini oturtacaktı baba yadigarı sandalyesine. Kiminin evi barkı yok, kıvrılacaktı ıslak bir bank köşesine. Bense bir cam kenarında, belki ilaç kokan bir hastane odasında, babama nefretle bakıp susacaktım yine. Susup atacaktım içime arkasından topladığım insanlık kırıntılarını. Belki aç, belki susuz kalacaktım ama; annem büyüyecekti ellerim gibi gözlerimde.
Hastane kapısının önünde yağmurun dinmesini bekleyen kalabalığın içinden sıyrılıp uzun, beyaz koridorun başında bulduk kendimizi. Sağ taraftaki bekleme odasında muayene saatini bekleyen insanlar vardı. Bir kadın dört çocuğuyla gelmişti ve bir kenarda bebeğini emziriyordu. Hemşire ve birkaç adam yanıma koştu beyaz terlikleriyle. Annemi götürürlerken babam, cesaretini hastane kapısında bırakmış, öylece bakıyordu karşısına. Yüzüne bakınca anlıyordum ki elleri simsiyahtı şimdi, anlıyordum ki tokat gibi inecekti yüzüne pişmanlığı. Annemi usulca uğurladım ameliyat odasına ve usulca kapandı yüzüme iki dev kapı. Sesler, uğultular, saat tık takları, beynimin en ücre köşesinde yankılanıyordu. Ellerimde annemin saçlarından düşen yağmur damllarıyla oturdum güzergâhsız sandalyeme. Kardeşim önün-

deki beyaz duvarla konuşurken, içimdeki sorular göğüs kafesimin köşelerine çarpıp canımı acıyordu. Saniyelerin arasında incelen o çizgide duvarları izledim yine oracıkta. Bilinçaltımın üç yüz iki numaralı odasına kilitledim yüzünü. Uyudu. Üzerini örttüm, kaç kere başını okşadım, küçüken uyutmak için uydurduğu masalı binlerce defa anlattım yüzüne. Sonunda o iki dev kapı açıldı yüzüme. Annem ölmüştü, beyaz önlüklü doktor bunu her gün söylüyordu elleri kenetlenmiş insanlara. Kardeşim çığlık çığlığa ağladı, durduramadım. Yağmur öyle bir yağdı ki, bastıramadım. Ama hiç ağlamadım. Güçlü durmayı annemden öğrenmişim çünkü. Kardeşimin zayıflığını taşıyacakım küçük omuzlarımda. Çaresizliğini göleyleyecektim parmak uçlarımda. Babamın ayak izleri nefretle çarpıyordu yüzüme. Küçüken annemin iki yandan toplayıp sevdiği saçlarını, kimsesiz yağmur damllarının ıslaklığına bıraktım. Yol boyunca elektrik direkleri, sarı çizgili kaldırım taşları, annemin pazar dönüşlerinde elimizden tutup getirdiği zamanlardaki gibiydi. Saçlarımızın arasından kayıyordu yağmur ve çaresiz üçüncü perondan kalkıyordu annemin yokluğu.
Eve gelmiştik. Kardeşimin üzerine yorganı örttüğümde, sessizce ağlayacağını biliyordum. Omzuna iki kez vurup teselli etmelerimin etkisi geçecekti. Belki bir gün, babama duyduğu nefretle uyanacaktı sabahın ilk ışıklarında. Belki de hep yarım kalacaktı içinde bir yerlerde. Masanın üzerinde sabahın kalma sofrası duruyordu. Soğumuş çay bardakları, kurumuş ekmekler, babamın eski radyosu. Annemin artığı duruyordu bir köşede. Oysaki şu küçücük artığından sakınırdım yıpranmış ellerini, artığı bakıyordu şimdi gözlerime onun yerine. Buz gibi soğuktu gidişi. Ve korkmak kadar hızlı. Etrafta kimse yoktu. Yalnız ben ve yağmur vardı gözlerimde çiseleyen. Ellerimi ıslatırdı hep, kırıpkırları. Elim tersiyle sildim. ıslaktı ama umursamadım. Çok kitap okudum, beynimde kelimeler türetilip içlerine kapattım kokusunu. Bir yudum su içip içimde boğdum tüm sözlerini. Tırnak diplerime kazınmış hatırlarını sildim birer birer. Yetmedi, kokusunu getiren rüzgârı kazıdım yüzümün her zerresinden. Uyudum. Beynimin orta yerinde duran kadından küçük adamlar yarattım kendime. Ve rüyalarımnda dönüp dolaşıp yine aynı geçmiş zamanda kaybettim kendimi. Olmadı. Zaten unutmak için ısıtmamıştı ki ellerimi.. Akrebin parmak uçlarında, yelkovanın yaşam telaşında değil miydi ki bütün

hayatımız? Sabah kalktığımda her şey simsiyahtı. Yokluğu ayazda bırakıyordu akşamları, yatmadan önce, sabah ışıklarında. Günün her saati titriyordu evin duvarları ve ansızın geliyordu aklıma yorgun silüeti.
Yine bir yağmur sabahıydı. Gökyüzü parlaktı ama kimseye söyleyemediği bir şeyleri vardı sanki. Biliyordum. Birazdan göz kapaklarımdan ayak uçlarıma kadar yağdıracaktı gözyaşlarını. Ve inleyecekti her taraf bulutların kirliliğiyle. Cumartesi gününün ilk yağmurunda, annemin mezarına gidecektik. Onu içime attığım yokluğuyla toprağa vereli tam bir ay olmuştu. Mezarlığın girişi, hafta sonunu fırsat bilip doluşan insanlarla doluydu. Alçak merdivenlerden inip annemin mezar taşının olduğu yere çevirmişti başımızı. Beyaz taşın üzerinde bir adam, siyah paltosunun altına gizlenmiş yüzünü çeviriyordu bizden. Babamdı bu. Anladım ki pişmanlık bükmüş boynunu, anladım ki ellerine öfkeli o sabahın beri. Yüzüme baktı. Yüzündeki çizgilerden annemin sökülmüş kazağını hatırlıyordum. Yol kenarlarına çiseleyen yağmur kendini güç bela dışarı atan yaprakların üzerinde birikip annemin ninesini fısıldıyordu kulağıma. O yapraklar gibiydim o gün. Biri gelip koca ayakakbalarıyla yüzümü çatırdatıp gitmişti. Ellerim camıydı. Gözlerim o sabah gördüğüm rüyanın etkisiyle fırlamıştı yerinden. İnsanlar mutluymuş, insanlar konuşuyordu. Benimse titrek bir sokak lambasının altında üşüyen ellerim vardı. Ölüyordum. Kalbim çocukken vitrinde görüp babama yalvardığım ve öylece bırakıp gittiğim kazak kadar yetimdi. Arkasını döndü ve gitti birden. Hiçbir şey yapamadım. Sadece oturdum ve parmak uçlarında gidişini izledim. Öyle usulcaydı ki ve öyle sessiz öyle yıkıcıydı ki. Oturup yere ağlamak istedim. Ellerimle çizdiğim duvarlarını ellerimle yıkmak istedim. Yalınayak koşmak istedim tüm sokaklarını İstanbul'un. Ve yüzüne bakıp şunu demek istedim:
"Yetmediyse tavan arası düşerimi keseyim ortadan? Yetmediyse sokak köşelerinde biriken yapraklardan yastıklar doldurayım? Yetmediyse saçak altlarından çıkma sevgimi yakayım gözünün önünde? Yetmediyse susuz kalayım, perdelerimi çekeyim. Yetmediyse annemi devireyim önünde?"Bütün sözlerimi bir yudum suyla yuttum içime. Annem yoktu, ben ölmüştüm.

Yağmur tüm benliğimi yerin dibine mühürlemişti.

Edebiyatla ilgili sözler:

• "Okuyabilerseniz her insan bir kitaptır."

Şiir benim içimde bir amaç değil, tutkudur.

Şiir, düşüncelerle değil, sözcüklerle yazılır.

Şiir, güzellikte çarpışan tek gerçektir.

W. Ellery Channing

Edgar Allen Poe

Mallarme

Giffon

Şiirin, düzyazıdan ayrıldığı nokta az sözcükle çok şey söylemek.

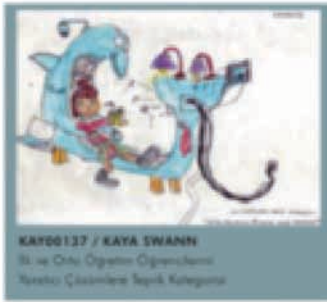
Voltaire

Unutma ki şairleri haykırmayan bir millet, sevenleri toprak olmuş öksüz çocuk gibidir.

M. Emin Yurdakul

Şair, her şeyden önce yaşadığı toplumun sorunlarına, giderek tüm dünyaya karşı sorumludur.

Neruda

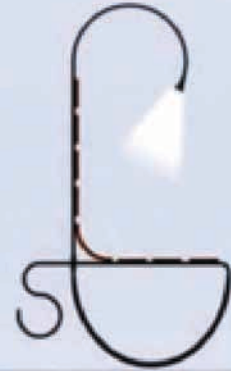
Ulusal Mobilya Tasarım Yarışması

**bu mobilyaları
biz tasarladık...**

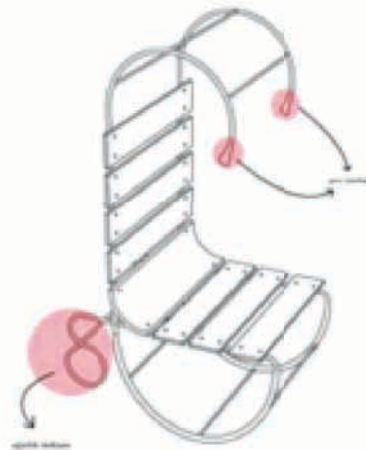

AAK10795

Aysun
KARAOSMAN

tema ve kategori : Mobilya - Sandalye
tasarım isim önerisi : gece koltuğu
tasarım konsepti : tasarım gece lambası ve sandalye/koltuk birleşimidir. Tasarımın içinde bulunan 2 tane gece lambaları sayesinde dış kaynaklardan ihtiyaç duyulmayacaktır. Lambalar pil veya elektrik ile çalışabilir
üretimde kullanılacak kaynaklar ve teknik : üretimde dış koşullara (yağmur-kar vb.) dayanacak masif ağaç kullanılacaktır. Demir olarak paslanmayan türlerden biri olan çelik kullanılabilir. Teknik olarak montaj ve elektronik sistem gerektirmektedir.

**Bunları
biz yaptık!**

Patates baskı kalıpları

Gerekenler

- büyük boy patatesler
- bıçak
- kumaş boyaları
- fırça
- beyaz bir tişört

1 Patatesleri ortadan bölün.

2

Kestiğiniz patatesin iç kısmına bıçakla basit şekiller çizin.

3

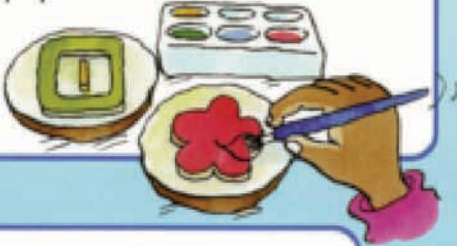
Çizdiğiniz şekillerin etrafını

keserek kabartma şekline gelmelerini sağlayın.

4

Kabartma hâlindeki şekilleri farklı renklerde kumaş boyalarıyla boyayın.

5

Deseni basmak için, patates kalibrinizi tişörte bastırın.

Kendi kartpostallarınızı ve paket kâğıtlarınızı da yapabilirsiniz!

Kendi baskı setinizi yapın

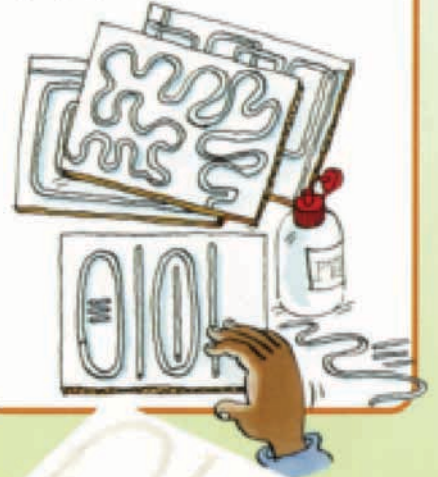
Gerekenler

- mukavva
- beyaz karton • ip
- yapıştırıcı • beyaz kâğıt
- boya ve fırça

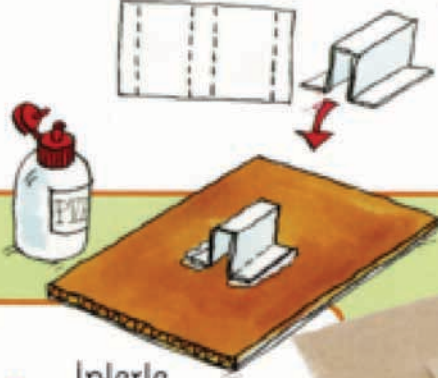

1 Mukavva ve beyaz kartondan dikdörtgen şeklinde büyük parçalar kesin. Kartonu mukavvanın arkasına yapıştırın.

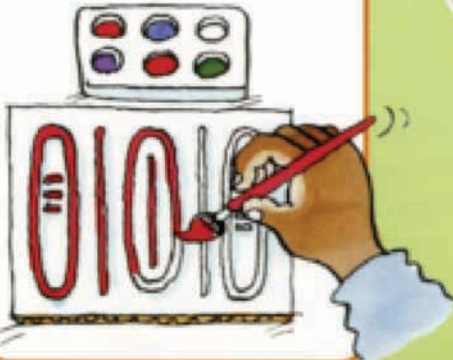
2 Her bir kartonun üzerine iple farklı desenler çizerek yapıştırın.

3 Mukavvadan dikdörtgen şeklinde küçük parçalar kesin. Şekilde gösterildiği gibi katlayın ve bir "kulp" oluşturacak şekilde mukavvaya yapıştırın.

4 İplerle yaptığınız desenleri farklı renklerde boyayın.

5 Damgaları boş kâğıda bastırın.

DEMET SABANCI ÇETİNDÖĞAN

DEMSA Group Yönetim Kurulu Başkanı Demet Sabancı Çetindoğan içinde olan başarısıyla dikkat çeken bir isim. Sosyal sorumluluk projeleri denildiğinde ilk akla gelen isimler arasında yer alan Demet Sabancı Çetindoğan, HT Kulüp Yazı İşleri Müdürümüz Reşit ÖZET'e aile yaşamından çocukluk hayallerine kadar bilinmeyenlerini anlattı.

- Demet Hanım sizi kısaca tanıyabilir miyiz? (Eğitiminizden bu yana)

İnsanın kendini anlatması çok zor tabii, Adanalıyım, Ricmound College B.A. – İşletme mezunuyum, Türkiye'ye döner dönmez Bossa'da iş hayatına atıldım. Şimdiyse, eşim Cengiz Çetindoğan ile ortak olduğumuz uluslararası markaları bünyesinde barındıran Demsa adlı bir şirketimiz var. Mediasa Yayıncılık Şirketi bünyesinde yer alan World Travel Channel -turizm kanalımız ve Fashion & Travel Magazine adıyla senede 4 kere çıkan lifestyle dergisi, "Türkiye'nin ilk gençlik kanalı" ZTV Bilgi Eğitim Kanalımız var. Medya ve tekstil sektörünün dışında, Onkim adı altında "Kök Hücre ve Araştırma Merkezi" Densa shipping şirketimiz (Denizcilik) faaliyet alanlarım. TIKAD (Türkiye İş Kadınları Derneği) Yüksek İstişare Konseyi Başkan, YÇD (Yaratıcı Çocuklar Derneği) Yürütme Kurulu Başkanı, WAAS (The World Academy of Art and Science) Üye olarak üç ayrı dernekte de aktif olarak görevdeyim.

- İşinizdeki başarınızla ön plana çıkan sayılı iş kadınlarımızdansınız. Genç girişimcilere ne gibi tüyolar verebilirsiniz?

Hangi sektörler de iseniz ki bir çok farklı sektör olabilir, o sektörde fark yaratacak bir açılım yapılsın. Sonuçta iş hayatının ticaret, ticaretin de riskten ibaret olduğunu düşünüyorum. Önemli olan planlama süresini geniş tutarak araştırma ve gözleminizi geniş açılarda tutmak. Bir projenin gerçekleşme aşamasından önceki planlama evresi, çok önemlidir. Başarılı yönetim, kaliteli risk almak ve o devrede olası ihtimal kriz anları için alternatif projeler üretmektir.

İş hayatında başarılı olmak isteyenlere en öncelikli tavsiyem bu çocuklarım içinde geçerlidir ki her zaman her yerde söylerim.

Dürüstlük, işe ve kuruma bağlı, yaratıcı ve yenilikçi olmak ve takım çalışmasına inanmak.

- Sizin sanata yakın olduğunuzu biliyoruz. Bundan biraz bahsedebilir misiniz?

İşten ve ailemden kalan zamanda elimden geldiği kadar uluslararası plastik sanatlar ve sahne sanatları gündemini takip etmeye çalışıyorum. Doğrusu sanata olan ilgim eşimin bu konudaki bilgi birikiminden sonra daha da arttı. Hafta sonu birlikte galeri ve müzeleri takip etmeye çalışıyoruz.

ESKİŞEHİR

Eskişehir, Türkiye'nin İç Anadolu Bölgesi'nde bulunan aynı adlı ilin merkezidir. Ortasından Porsuk Çayı geçen şehir, içerisinde Osmangazi Üniversitesi ve Anadolu Üniversitesi'nin bulunması nedeniyle bir öğrenci kenti görünümündedir.

2011 yılının verilerine göre şehir merkezinin toplam nüfusu 648.396'dır.

Eskişehir günümüze kadar değişik uygarlıklar altında varlığını sürdürmüştür. Üzerinde kurulan medeniyetlerden bazıları: Frigya, Bizans, Anadolu Selçukluları ve Osmanlı İmparatorluğu'dur.[6]

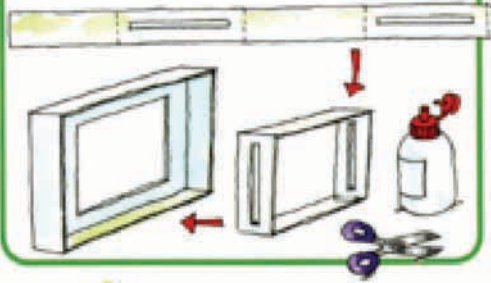

Kendi kukla tiyatronuzu yapın

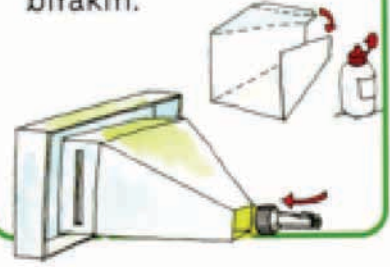
Gerekenler

- ayakkabı kutusu kapağı veya herhangi bir karton kutunun kapağı
- makas veya maket bıçağı
- mukavva
- ince kâğıt veya aydinger kâğıdı
- çıkartma
- kumaş parçaları
- siyah karton
- çöp şiş
- el feneri

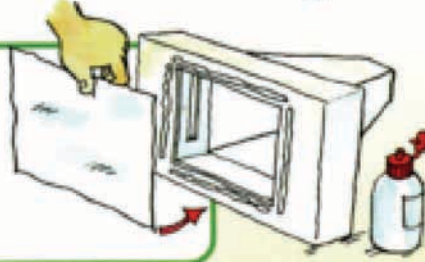
1 Ayakkabı kutusu kapağının ortasına bir pencere açıp ekran yapın. Sonra kartondan uzun bir parça kesip arka tarafı kaplayın. Kuklaları içeri sokmak için her iki tarafa birer yarık açın.

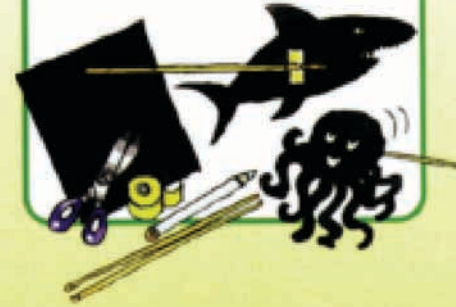
2 Bir parça kartonu huni şeklinde katlayıp ekranın arkasına yerleştirerek ışık bölmesini oluşturun. Arka ucunda el fenerinin girebileceği bir delik bırakın.

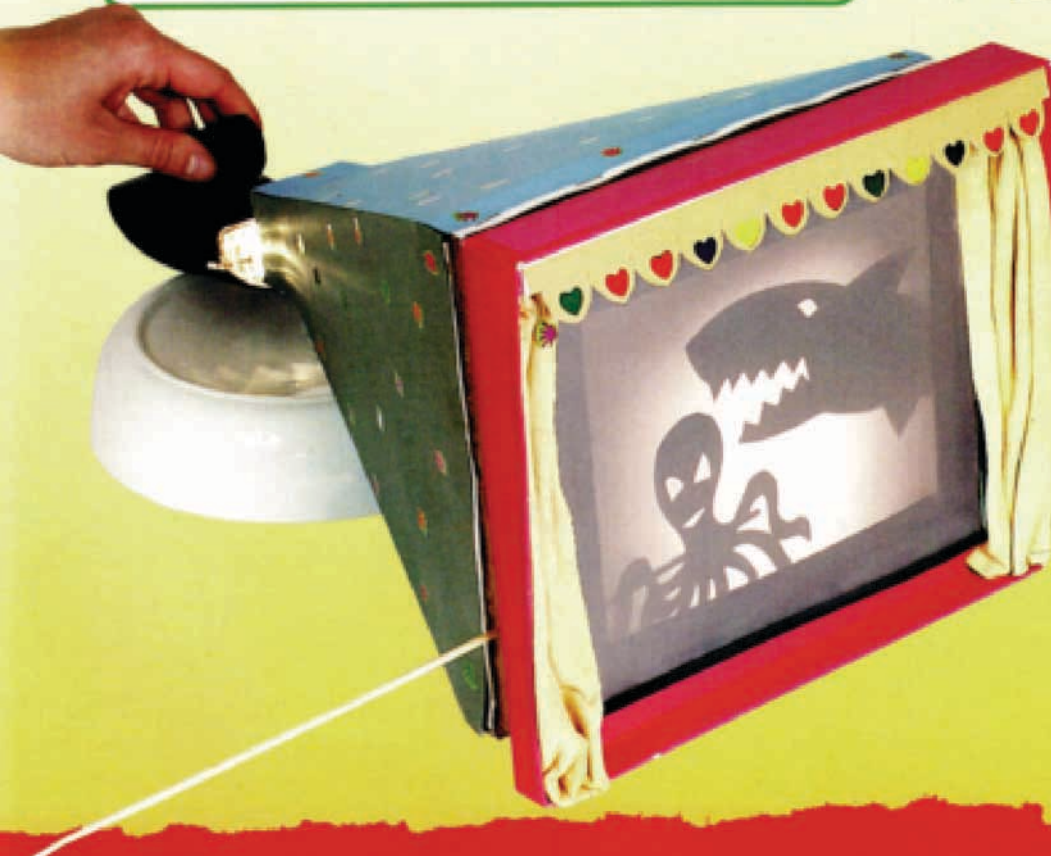
3 Ekran için açtığınız pencereyi aydinger kâğıdıyla kaplayın. Kutuyu boyayın ve kumaş perdelerle süsleyin.

4 Siyah kartondan kukla karakterler yapıp çöp şişlere bantla yapıştırın.

5 Yanlardaki boşluklardan kuklaları itip el fenerini açın ve gösteriye başlayın!

ONLINE OYUN

Yüzüklerin Efendisi

Efsane yapım The Lord of the Rings için bugüne kadar pek çok oyun oynadık, özellikle de bu marka niteliği taşıyan yapım için en dikkat çeken oyunlar ise hiç şüphesiz başarılı strateji oyunu olan Middle Earth serisi olmuştur. Onun dışında bu fenomen marka için daha birçok farklı oyunla karşılaştık unutulmaz arasında üçüncü şahıs kamerasından oynanabilen oyunlarda vardı.

Asıl olay ise The Lord of the Rings için 2007 yılında piyasaya çıkış yapan The Lord of the Rings Online olmuştur. Şimdilerde ücretsiz olarak edinebildiğimiz oyun efsanevi The Lord of the Rings serisinin o eşsiz ruhunu MMOPlatformuna taşıyabilme özelliğine sahip tek oyundu. Online olarak oynanabilen The Lord of the Rings Online'ı bilgisayarınıza indirmeli ve kurmalısınız. Öncesinde ise kendinize oyun içinde bir hesap açmalısınız.

Online bir oyun olmasına rağmen The Lord of the Rings Online bizlere o orta dünya atmosferini çok iyi yansıtabilmiş durumda. Savaşlar ve orta dünyanın fantastik dünyası oyunun hatırı sayılır seviyedeki grafikleri ile biz oyunculara oldukça iyi yansıtılıyor. Oyunun başarılı atmosferini destekleyen savaşlar ve arka planda olup biten hareketlilik çok iyi yorumlanmış.

Atmosferi sağlamlaştıran bir diğer önemli husus ise oyunun başarılı sesleri ve seslendirmeleri... Böylesi bir oyundan mükemmel sesler beklemiyorduk ama duyduğumuz şey etkileyici. Sesler konusunda da başarılı işler çıkaran Turbine Games bu alanda kalıcı olmak istediğinin altını çizmiş oluyor.

MMO türüne pek bir yenilik getiremese de serinin hayranları yani The Lord of the Rings hayranlarının denemeleri gereken farklı bir yapım. Oyunu sırf başarılı konusu için bir oynamak isteyeceksinizdir. Her MMO'da olduğu gibi The Lord of the Rings Online'da ırklar mevcut. Oyundaki ırklar ise şu şekilde;

- İnsanlar
- Elfler
- Cüceler
- Hobbitler
- Birde bunların yanı sıra karakter sınıfları da unutulmamış. Kendine has özellikleri ve yetenekleri bulunan 9 farklı karakter sınıfı mevcut. Bunlar;
- Champion
- Guardian
- Hunter
- Captain
- Burglar
- Lore-Master
- Minstrel
- Rune-Keeper
- Warden

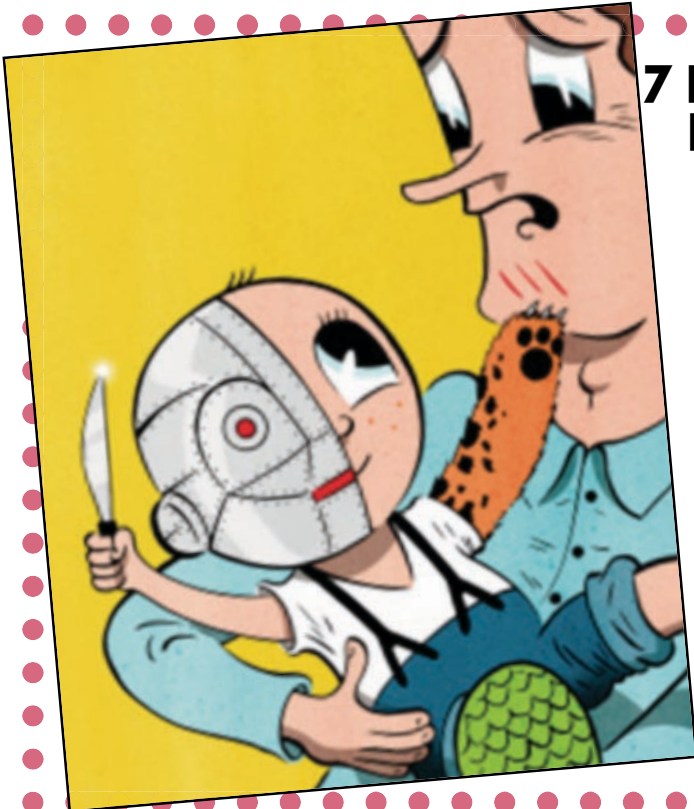
Günümüz grafiklerinden biraz geri kalsa da The Lord of the Rings hayranlarının kesinlikle katılmak isteyecekleri bir yapım. Hemen ücretsiz olarak indirebilir ve bu maceraya sizde katılabilirsiniz.

<http://oyun.tamindir.com/online-oyunlar/the-lord-of-the-rings-online/>

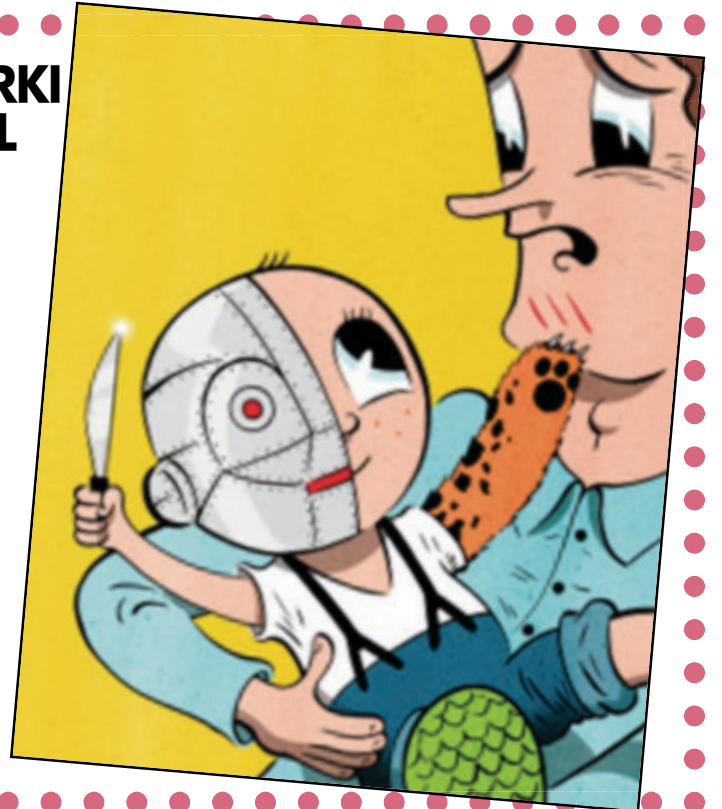
	3	4	1
4	1	2	
3	2	1	
	4	3	2

These sudoku puzzles
were solved by

3	2	1	4
1			2
2			1
4	1	2	3

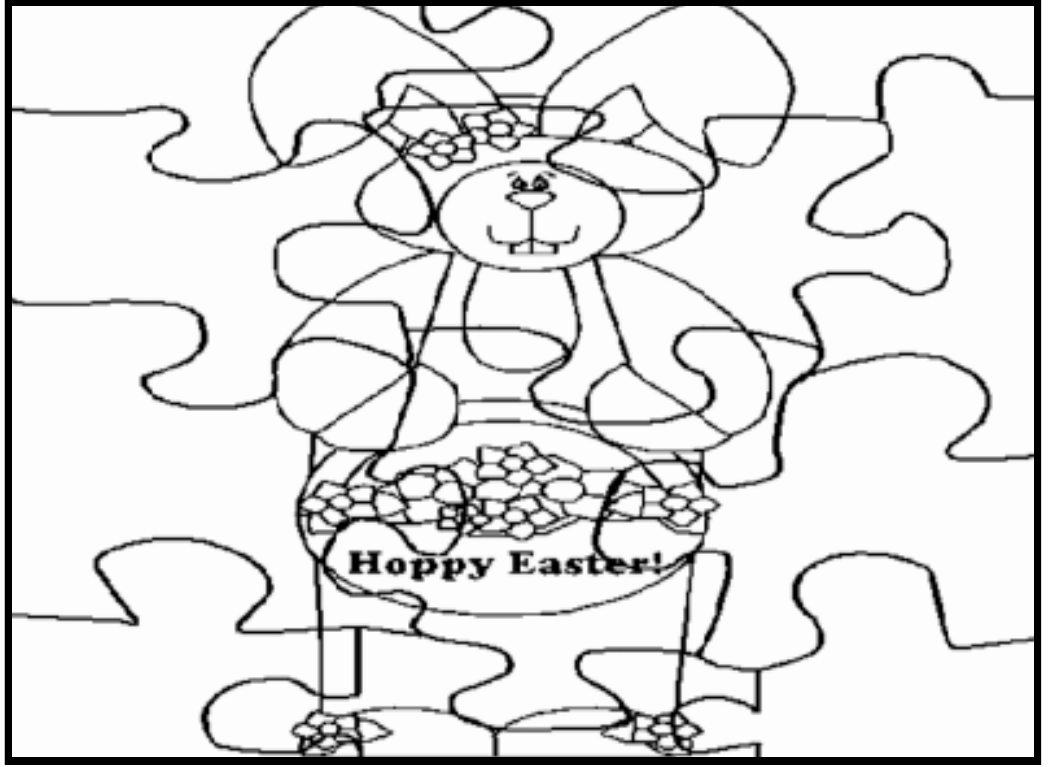

7 FARKI
BUL

BİLMECE

Dalda durur,Elde
durmaz.
Bahçede kırdı
dolaşır,Evinin sırtında
taşır.
Daldan dala
atlarım,Kuyruğumda
n sarkarım.
Dumanı tüter,İsterse
gider.Balık değildir
Denizde yüzer.
Dizi dizi odalar bir-
birini kovalar.
Dışı var içi
yok,Dayak yer suçu
yok.
Kırıksık mırıksık bu
giysiye giyemem,Kim
düzeltir bilirim adını
söyleyemem.
Ayrı yerde olsak da,
O yaklaştırır
bizi,"Alo" deyince
ne güzel, duyarız
sesimizi.
Bilmece bildirmece,
el üstünde kaydırma-
ca.
Basamak basamak
bastı bacak.
Ağız var odun yutar,
Bacası var duman
tüter.
Yaprak kadar
hafif,Dağlar kadar
büyük, Onu havada
gördük.
Suyu tuzlu
içilmez,Vapursuz hiç
geçilmez,Rüzgarlar
çok eserse,Dalgaları
eksilmez.
Suda yaşar , Karada
ölür.
Çarşıdan aldım bir
tane, Eve geldim bin
tane.

ZIP ZILDIR OYUNU

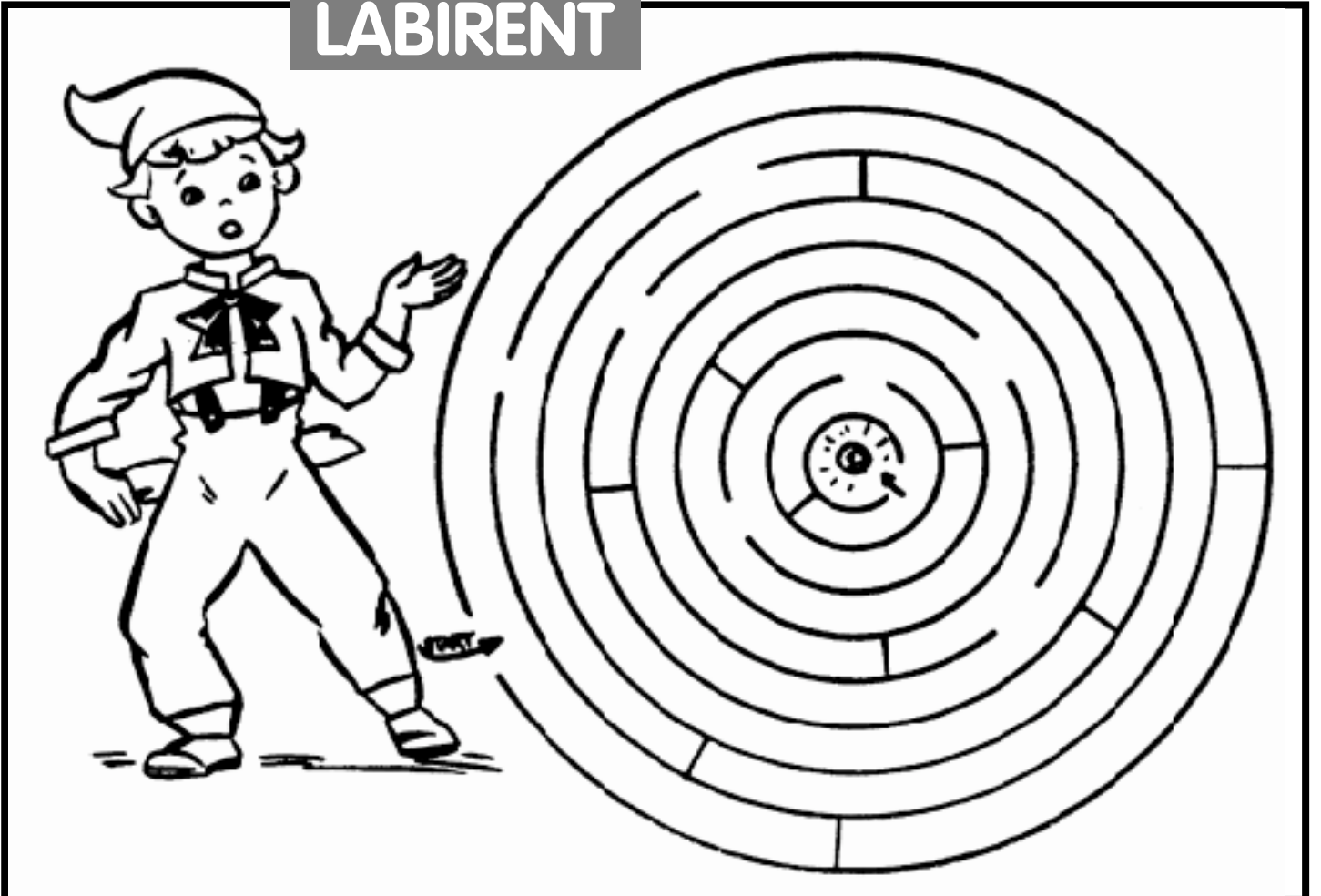
Çocuklar yerlerinde otururlarken öğretmen veya ebe oyunu yönetir. "Zıldır" denildiğinde çocuklar başlarını öne eğler, "Zip" denildiğinde yukarı kaldırır. Yöneten, çocukları şaşırtmak için bir sözcüğü birkaç kez yenileyebilir. Şaşıran çocuk oyundan çıkar.

EŞLEŞTİR

LABİRENT

FIKRALAR

ŞİMDİ ANLAŞILDI

Çocuk annesine sormuş
birgün;

-Anacığım kafandaki
saçların neden beya-
zlıyor senin?

Annesi;

-Yavrum, sen beni her
üzdüğünde saçımın bir
tel beyazlıyor, elbette
sebepsiz değil!

Çocuk annesinin duya-
cağı tonda başlamış
cevabı yorumlamaya;

Hı şimdi anlaşıldı,
anneannemin saçları
neden bembeyaz
olmuş!

İKİNCİ SORU

Öğretmen,Öğrencilere:

-Sizlere sorular sora-

cağım.Birinci soruyu

bilene ikinci soru

sorulmayacak. Şimdi

söyle bakalım Ahmet,bir

hindinin kaç tane tüyü
vardır?

-9567 tane tüyü vardır

Öğretmenim!

-Nereden öğrendin

bunu?

-Öğretmenim, hani ikin-
ci soru sorulmayacaktı.

EKSİK

ÇOCUK BAKKALA GİT-
MİŞ.BAKKAL AMCAYA
KENDİSİNE YUMURTA
VERMESİNİ

SÖYLEMİŞ.YUMURTA-

LARI ALINCA ÖFKEYLE

_NEDEN HEP KÜÇÜK

YUMURTA VERİYOR-

SUN? BAKKAL; _TAŞI-

MASI KOLAY OLUR.

ÇOCUK PARAYI VER-

MİŞ BAKKAL AMCA

ONU DURDURMUŞ VE

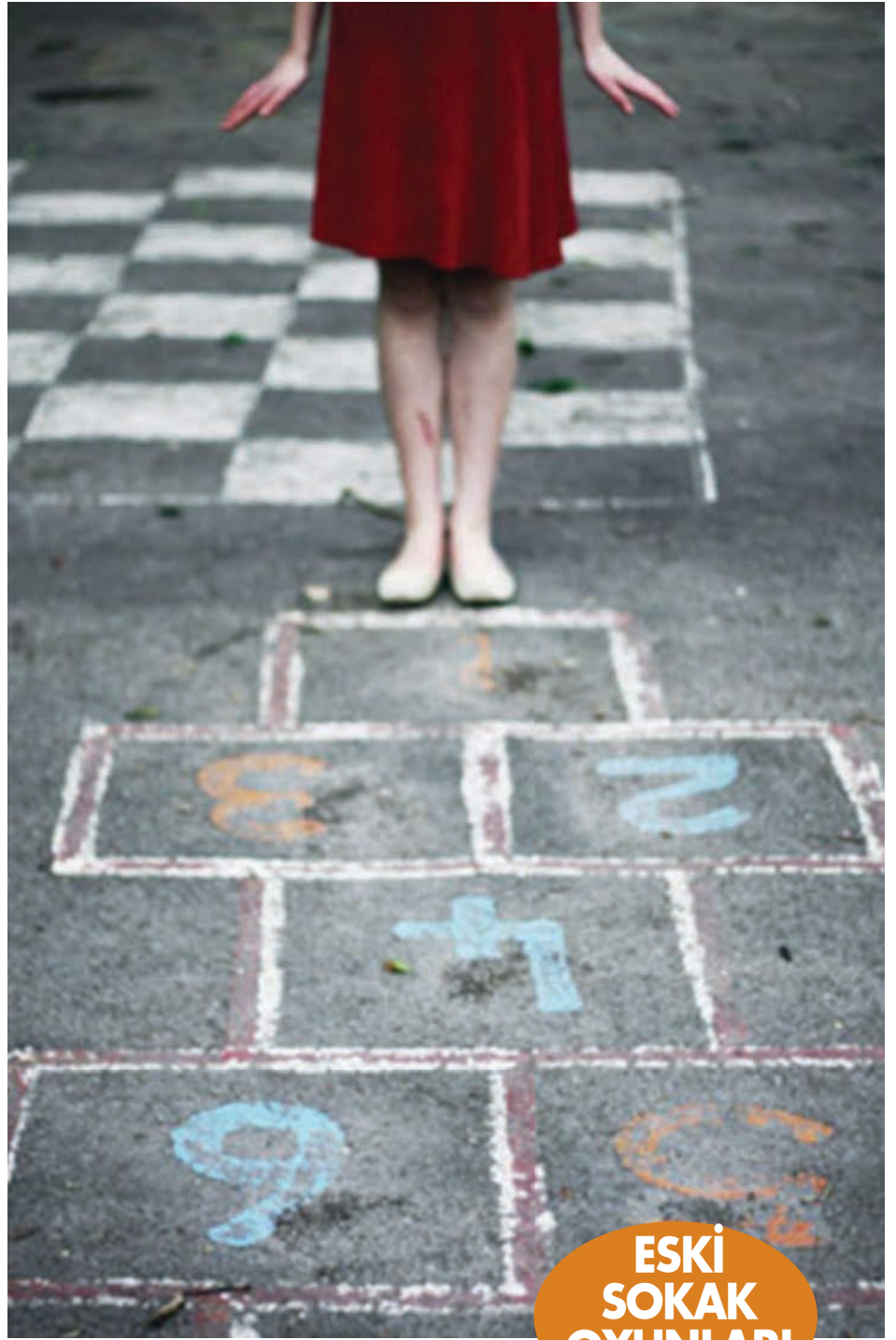
EKSİK PARA VERDİĞİNİ

SÖYLEMİŞ.ÇOCUK

GÜLÜMSEYEREK _SAY-

MASI KOLAY OLUR

BAKKAL AMCA..

ESKİ SOKAK OYUNLARI

SEK SEK OYUNU

Seksek, yere tebeşirle birbirini izleyen kareler

ya da daireler çizilmesi ve numaralanmasıyla oynanan bir oyundur.

Pekçok çeşidi bulunan bu oyunun bir türünde oyuncular, çizili alan-

ların içine sırayla yassı bir taşı ya da kiremit parçası atarlar. Eğer

taş çizili alanların dışına düşer ya da çizgiye denk gelirse, taş atma

sırası öbür oyuncuya geçer. Atış başarılıysa oyuncu tek ayağı

üzerinde sekerken, taşı bu ayağıyla iterek bütün boşluklardan

geçirmesi gerekir. Eğer öbür ayağı yere değer ya da boşlukların

arasındaki çizgilere basarsa yanar ve sırasını kaybeder.Oyun aslın-

da iki tur halinde oynanır başlarken 1-8 doğru atarak ilerleyip ikinci

turda ise 8-1 doğru geri gidilir.

Başka bir seksek türünde ise taş veya kiremit atıldıktan sonra

karelere isabet ederse,oyuncu taşın bulunduğu karenin üstünden

atlar, dönüşte çizgilere değmeden de taşı geri alır.4. 5.ve 7.8.karel-

er yan yana oldukları için bu karelere taş gelince, yandaki kareye

tek ayakla basılır.

YARATICI ÇOCUKLAR DERNEĞİ
CREATIVE CHILDREN'S ASSOCIATION

6. Karikatür Yarışması başlıyor!

Sabah güneşinden sonra gelen
sırılsıklam yağmurdan anladım.
Anladım ki İstanbul, boğazının kıvrımlarına
düğümleyecekti annemin kimsesiz adını.
Annem öfkelen-di, küçük bedeninden beklenmedik
bir şekilde yerinden kalktı, bağırmaya başladı:

